

балансу підприємства. Тому, що інфляція знецінює абсолютно всі доходи й надходження підприємства. Обов'язково складати звітний період з урахуванням впливу інфляції. Важливо підприємству мати на увазі та притримуватись найголовніших фінансових рішень для стабільної праці щоб у разі чого пережити мінімальні збитки, та бути готовими до несподіванок.

Список використаних джерел:

1. Податкова політика і інфляція [електронний ресурс] – режим доступу: <https://readbookz.net/book/115/3027.html>
2. Що таке інфляція і як вона впливає на професіоналів, бізнес і приватних осіб [електронний ресурс] – режим доступу: <https://www.managementstudyguide.com/what-is-inflation.htm>
3. Вплив інфляційних процесів на фінансовий стан підприємства [електронний ресурс] – режим доступу: http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/13248/1/239_Cimbljuk_604-607_69.pdf.
4. Кузуб М. В., Лешій Л. А «Оцінка впливу інфляції на показники фінансової звітності», Міжнародна науково-практична конференція «Глобалізаційні виклики розвитку національних економік», присвяченої 70-річчю КНТЕУ. 19-21 жовтня 2016 р., м. Київ.

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ

Кузуб М. В., ст. викладач, Репецька О. С., бакалавр, Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ.

Розвиток комунікаційних та інформаційних технологій зумовить трансформацію інформаційного суспільства у нову якість, яку називають SmartSociety. Розробка і впровадження високих технологій сприяє зростанню добробуту та збалансованому технологічному, економічному і соціально-культурному розвитку суспільства. Тому протягом останніх 20—30 років в економічно розвинених країнах спостерігається стійка тенденція збільшення витрат на науково-технічний розвиток [1]. XXI-ше століття – це століття інформаційних технологій. Все більшої популярності набувають не лише безготівкові розрахунки, (які ви можете зустріти, як в магазинах, так і в тролейбусах і метро), але і така форма засобів платежу, як електронні гроші. Розвиток найсучаснішої форми грошей – електронної, призводить до того, що гроші втрачають предметно-речову форму і змінюються на інформаційний ресурс, стають віртуальною реальністю, створеною за допомогою технологічних засобів [2, с. 197–198].

Визначення терміну «електронні гроші» у вітчизняній фінансовій практиці є в Постанові НБУ № 481 «Положення про електронні гроші», згідно з якою останні – «це одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими, крім емітента, особами і є грошовим зобов'язанням емітента» [3]. Водночас зазначається, що електронні гроші можуть бути виражені лише в гривневому еквіваленті. Більш повне визначення електронних грошей дає Європейський центральний банк, згідно з яким під терміном «електронні гроші» розуміють грошову вартість, що зберігається в

електронному вигляді на технічному пристрої. Електронні гроші в Директиві 2009/110/ЄС розглядаються як заміник монет і банкнот, в основному призначений для здійснення платежів в обмежених сумах, і визначаються як грошова вартість, що є вимогою до емітента, яка: зберігається на електронному пристрої; імітується під час отримання грошей на суму, не меншу, ніж емітована грошова вартість; приймається як засіб платежу особами, іншими, ніж емітент [5]. Електронні гроші мають майнову цінність, оскільки є «передплаченими» грошима, які для зручності обігу «знерухомлюються», в момент емісії переводяться в електронний вигляд, що забезпечує їм незрівнянну з класичними грошима зручність та швидкість обігу [6, с. 38].

Особливості випуску електронних грошей і здійснення операцій із ними встановлені ст. 15 Закону України "Про платіжні системи та переказ коштів в Україні" – редакція від 07.02.2019, підстава – 2473-VIII [7] та Положенням про електронні гроші в Україні, затвердженим постановою Правління НБУ від 4 листопада 2010 р. № 481 [8]. Згідно з вимогами цих документів суб'єкт господарювання може бути користувачем електронних грошей і приймати електронні гроші як оплату за товари, роботи, послуги. Емітент зобов'язаний визначати суму електронних грошей на електронному пристрої, що перебуває в розпорядженні користувача, з урахуванням таких вимог:

- сума електронних грошей на електронному пристрої, який не може поповнюватися, не повинна перевищувати 4000 гривень;

- сума електронних грошей на електронному пристрої, який може поповнюватися, не повинна перевищувати 14000 гривень. [7]

Користувачі мають право використовувати електронні гроші для здійснення розрахунків за допомогою електронного пристрою, який поповнюється і перебуває в розпорядженні користувача, в сумі до 62 000 гривень протягом календарного року [7, 8].

Згідно Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій та Інструкції про його застосування, введено субрахунок 335 «Електронні гроші, номіновані в національній валюті» (зі змінами від 27.06.2013 р.), на якому відображаються операції з електронними грошима. [4]

Але водночас виникла нова проблема, яка пов'язана із законодавством нашої держави, в якому сказано, що емітентом електронних коштів є лише банки і тільки у національній валюті та ще й в обмеженому обсязі. Тоді, що можна говорити про розвиток системи електронних платежів та міжнародних взаємовідносин, якщо не передбачено створення окремого рахунка чи субрахунку для відображення іноземної валюти, яка внаслідок економічних взаємозв'язків з іншими державами буде надходити на Україну, і в першу чергу саме через електронні платежі та розрахунки, так як вони на даний час є дуже популярними в світі. [3] Тому необхідно :

- по-перше, не обмежувати, а розвивати систему електронних платежів;

- по-друге, сприяти покращенню ІТ-технологій в нашій країні, які дозволять розширити використання цих платежів і забезпечити захист всіх користувачів і учасників таких розрахунків від кібер-атак;

- по-третє, для полегшення роботи облікового апарату ввести новий субрахунок 336 «Електронні гроші в іноземній валюті» для вільних торговельних зв'язків з іноземними країнами. А також забезпечить відображення в системі фінансового обліку інформації про електронні гроші в іноземній валюті. У положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку слід нормативно прописати і закріпити питання облікового відображення виокремлення електронних грошей з платіжної системи і їх переведення в готівку або у безготівкові кошти.

Сьогодні українці можуть продавати та купувати товари, переказувати кошти за допомогою таких систем, як WebMoney, RBK Money, E-Gold, LiqPay, Z-Payment, PayPal, Liberty Reserve, Moneybookers тощо [4]. Такий розвиток ринку електронних грошей є свідченням еволюції вітчизняного бізнесу, його поступового наближення до світових стандартів. Але широкому застосуванню електронних платіжних засобів в Україні перешкоджають певні труднощі. По-перше, це правове регулювання, яке не встигає за стрімким розвитком відносин у цій сфері, та законність обігу електронних платіжних засобів в Україні. Суб'єкти, які здійснюють операції з електронними грошима (емітент електронних грошей, оператор, агенти, торговці та користувачі), мають право їх здійснювати лише за правилами, узгодженими з Нацбанком. Водночас Нацбанк не узгодив правила використання електронних грошей WebMoney Transfer, Інтернет. Гроші, VkrMoney, RBKMoney, Яндекс. Гроші, QJWI, E-gold. Отримані від користувачів електронні гроші торговець має право: обміняти на безготівкові кошти в агента з розрахунків або пред'явити до погашення емітенту в обмін на безготівкові кошти [4].

Таким чином, слід врегулювати обліковий аспект конвертації електронних грошей в національну й іноземну валюту. В процесі здійснення таких операцій виникають витрати підприємства у зв'язку з виведенням грошей з платіжної системи, а у разі операцій з електронними грошима, емітованими в іноземній валюті, – під час здійснення обміну іноземної електронної валюти в національну [2]. Ці питання мають бути врегульовані на законодавчому рівні, оскільки від цього залежить процес управління фінансовими ресурсами на підприємстві, що, своєю чергою, впливає на платіжну дисципліну, своєчасні розрахунки з контрагентами і платоспроможність підприємства загалом.

Список використаних джерел:

1. Кузуб М. В, Ганенко О. Перспективи та проблеми розвитку Smart-технологій в Україні. SMART – освіта: ресурси та перспективи, II Міжнародна науково-методична конференція, КНТЕУ, 23 листопада 2016 р., м. Київ
2. Вигівська І. М. Електронні гроші в системі управління фінансовими ресурсами підприємства: облікові аспекти / І. М. Вигівська, В. С. Сеймон // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Економіка. – 2014. – Вип. 3 (44). – С. 173–175.
3. Про електронні гроші в Україні: Положення НБУ від 4 листопада 2010 р. № 481 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
4. Щодо використання електронних грошей суб'єктами господарювання: Лист НБУ від 26 червня 2014 р. № 25-109/33434 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v3343500-14>

5. Директива 2009/110/ЄС Європейського Парламенту та Ради щодо започаткування та здійснення діяльності установами – емітентами електронних грошей та пруденційний нагляд за ними. Директива, Міжнародний документ від 16.09.2009 № 2009/110/ЄС. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a18

6. Шимон С. Електронні гроші: форма грошей чи майнові права вимоги? / Світлана Шимон // Юридична Україна. – 2015. – № 9. – С. 36-41.

7. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні: Закон України. Редакція від 07.02.2019, підстава – 2473-VIII. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2346-14>

8. Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України з питань регулювання випуску та обігу електронних грошей: Постанова НБУ Редакція від 12.09.2018, підстава – v0095500-18 – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua>

ІНВЕРТАРИЗАЦІЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ МЕТОДУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Кузуб М. В., ст. викладач, Румянцева В. В., бакалавр, Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ.

Забезпечити достовірність показників обліку і запобігти можливим відхиленням покликана інвентаризація – один із головних методів обліку. Її проведення дає змогу з'ясувати розходження між даними бухгалтерського обліку та фактичною наявністю, станом і оцінкою активів, власного капіталу і зобов'язань підприємства, перевірити повноту документального оформлення і відображення в обліку господарських операцій, підтвердити реальність показників звітності підприємства. [1, с. 66]

Перш за все, варто зазначити, що порядок проведення інвентаризації повинен відповідати чинним законодавчо-правовим актам.

Обов'язкова річна інвентаризація визначена в абз. 2 п. 7 р. I Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань, затвердженого наказом Мініфіну від 02.09.2014 р. №879 (із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства фінансів № 868 від 04.10.2016) та п. 12 Порядку подання фінансової звітності, затвердженого постановою КМУ від 28.02.2000 р. № 419 (із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ № 625 від 17.07.2019).

Водночас українське законодавство вимагає проводити інвентаризацію і в інших випадках:

- зміна матеріально відповідальної особи
- крадіжка, зловживання або псування цінностей
- інвентаризація за судовим рішенням або з ініціативи контролюючих органів
- техногенні аварії, пожежі чи стихійні лиха
- у разі ліквідації підприємства
- одержання претензії щодо недовантаження товарів.

Значення проведення інвентаризації, яку здійснюють раз на рік перед складанням фінансової звітності, важко переоцінити, бо вона дає можливість